

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Bolbocean Dmitri, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2016, în cauza penală privind-l pe

Bolbocean Dmitri Victor, născut la 14 iunie 1990
originar și domiciliat în mun. Bălți, str. Bulgară 120,
ap. 10.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 07.12.2015 – 30.12.2015 (prima instanță);
2. 05.02.2016 – 16.03.2016 (instanța de apel);
3. 02.08.2016 – 23.11.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ocnița din 30 decembrie 2015, cauza fiind examinată în procedura simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Bolbocean Dmitri a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă, în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, ceea ce constituie 6000 (șase mii) lei.

Conform art. 85, 87 Cod penal, lui Bolbocean Dmitri ținând cont de pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Bălți din 17 iunie 2015, i s-a stabilit pedeapsa definitivă - 3 (trei) ani închisoare și amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, pedepse care urmau a fi executate separat.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii aplicate lui Bolbocean Dmitri a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, obligându-l pe perioada termenului de probă să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Bolbocean Dmitri, la 04 septembrie 2015 în jurul orelor 20³⁵, acționând cu intenție, în apropierea semnelui de frontieră 0126, eludându-se de orice control de frontieră, fără a deține asupra sa careva acte de identitate, a înotat râul Nistru, astfel a traversat

frontiera de stat a Republicii Moldova în Ucraina pentru a ajunge în or. Kiev, unde pe teritoriul statului ucrainean, a fost reținut de colaboratorii poliției de frontieră a Ucrainei, iar ulterior la aceeași dată, în jurul orelor 23³⁰, a fost predat colaboratorilor poliției de frontieră a Republicii Moldova.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 362 alin. (1) Cod penal, - trecerea ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova prin eludarea de la controlul efectuat la trecerea acesteia.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Soroca, Gherman Ion, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Bolbocean Dmitri să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă în limitele art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, a adăuga în întregime la pedeapsa aplicată, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoria Bălți din 17 iunie 2015, sub formă de 3 ani închisoare, și să-i fie stabilită în total pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că:

- instanța de judecată în sentință a constatat faptul că nu este rațional ca inculpatul Bolbocean Dmitri să execute pedeapsa cu închisoarea stabilită, fiind posibilă aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal. Acest fapt fiind motivat prin caracteristica pozitivă a inculpatului la locul de trai, recunoașterea vinovăției, comiterea de către inculpat a unei infracțiuni ușoare;

- faptul că la locul de trai inculpatul este caracterizat pozitiv, instanța urma să aprecieze critic, având în vedere că de către el anterior au fost comise infracțiuni, pentru care a fost condamnat, dar despre aceasta nu se indică în adevărta pozitivă eliberată pe numele lui Bolbocean Dmitri;

- recunoașterea vinovăției este în primul rând o prioritate a inculpatului, care prin aceasta, își ușurează sau micșorează pedeapsa care urmează a fi numită. Totodată, în unele cazuri, recunoașterea vinei, face mai ușoară înfăptuirea justiției;

- aceste prevederi nu pot fi folosite în speța dată, deoarece cu toate că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate lui, acuzarea dispune de destule probe ce confirmau nemijlocit vina lui Bolbocean Dmitri și recunoașterea vinovăției a avut ca efect pozitiv doar față de inculpat;

- prima instanță nejustificat a aplicat art. 90 alin. (11) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsa sub formă de amendă inculpatului Bolbocean Dmitri, deoarece pedeapsa aplicată anterior prin prisma art. 90 Cod penal, nu și-a atins scopul de corectare și reeducare a inculpatului, dar dimpotrivă inculpatul în termenul de probă a săvârșit din nou o infracțiune cu intenție, în urma căreia instanța i-a aplicat pedeapsa cea mai blândă prevăzută de codul penal - amenda;

- reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei și modul cum a acționat inculpatul Bolbocean Dmitri, nu se constată temeiuri pentru a se da o mai mare

eficiență circumstanțelor atenuante reținute în favoarea inculpatului de instanța de judecată, care i-a aplicat amendă și a menținut în continuare suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea, această pedeapsă nefiind aptă pentru a îndeplini funcțiile și a realiza scopul pedepsei, în contextul în care infracțiunea a fost deja săvârșită;

- fapta comisă de inculpatul Bolbocean Dmitri poartă un caracter periculos, iar tolerarea unui asemenea comportament din partea instanței de judecată se soldează cu urmări ce periclitează activitatea întregului sistem de drept, diminuând imaginea organelor de ocrotire a normelor de drept în societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2016, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bolbocean Dmitri s-a considerat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite anterior prin sentința Judecătorei Bălți din 17 iunie 2015, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că judecând cauza penală, prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar pe toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Bolbocean Dmitri și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui în baza art. 362 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a apreciat că în privința inculpatului prima instanță neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal și n-a dispus anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și astfel există temei legal pentru casarea sentinței în latura pedepsei penale, indicând în acest sens că la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 61, 75 Cod penal, privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Astfel, instanța de apel a reținut că din materialele cauzei rezultă că inculpatul Bolbocean Dmitri nu este la prima abatere, anterior acesta a mai comis infracțiuni fiind condamnat prin sentința Judecătorei Bălți din 14 februarie 2011 în baza art. 217 alin. (3) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia, la fel și prin sentința Judecătorei Bălți din 17 iunie 2015, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a pedepsei în baza art. 90 Cod penal, pe termen de probațiune de 2 ani.

În acest aspect, instanța de apel a indicat că inculpatului Bolbocean Dmitri i s-a acordat încredere de către instanțele de judecată, la stabilirea pedepsei fiindu-i aplicate prevederile art. 90 Cod penal, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea termenului de probă, dar după cum se observă, pedepsele aplicate nu și-au atins scopul, inculpatul nu a tras concluziile de încetare a comportamentului infracțional, nu a pășit pe calea corijării și a săvârșit o nouă infracțiune în termenul de probă stabilit, astfel instanța de apel a conchis că inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal.

La fel, având în vedere aceste circumstanțe, precum și faptul că inculpatul stă la evidență ca consumator de droguri din 25 octombrie 2010, nu este la prima abatere, nu are careva ocupație stabilă, instanța de apel a atestat că inculpatul Bolbocean Dmitri nu întrunește condițiile necesare pentru a menține condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În circumstanțele stabilite a cauzei penale, instanța de apel a considerat că pedeapsa reală de privare de libertate, va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea celui vinovat, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă pe care instanța de apel o consideră echitabilă faptei infracționale săvârșite și fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Instanța de apel a mai ținut cont că pe cauză a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel a luat în considerare și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la stabilirea pedepsei.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Bolbocean Dmitri, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, invocând în motivare că:

- instanța de apel a apreciat greșit criteriile de individualizare a pedepsei;
- pedeapsa aplicată inculpatului prin decizia instanței de apel este una prea aspră, iar inculpatul Bolbocean Dmitri merită o șansă de a se corija și de a îndreptăți încrederea instanței;
- instanța de apel nu a motivat care este rostul aplicării uneia din cele mai aspre pedepse, contrar prevederilor art. 7, 61 alin. (2) Cod penal;
- inculpatul a conștientizat pe deplin care este scopul legii penale și care sunt consecințele reale ale nerespectării acesteia, prin urmare instanța de apel putea să-i aplice lui Bolbocean Dmitri o pedeapsă non privativă de libertate.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru

inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, din considerentul că instanța de apel, rejudecând cauza, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite făptuitorului, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că recurentul invocă ca temei de recurs, temeiul prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume că „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ținând cont de alegațiile recurentului în susținerea temeiului invocat, descrise în pct. 6 a prezentei decizii, Colegiul penal constată că acestea sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 119-120), rezultă cert că instanța de apel corect a admis apelul declarat de procuror și a casat parțial sentința în partea stabilirii pedepsei, aplicându-i lui Bolbocean Dmitri o pedeapsă echitabilă, motivându-și argumentat soluția sa, indicând just că în privința inculpatului Bolbocean Dmitri, prima instanță neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, și n-a dispus anularea condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, or inculpatul a mai săvârșit anterior infracțiuni pentru care a fost

condamnat, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a acesteia, dar acesta nu a încetat comportamentul infracțional, nu s-a corijat și a săvârșit o nouă infracțiune în termenul de probă stabilit.

Totodată, Colegiul penal atestă că instanța de apel la aplicarea pedepsei, corect a ținut cont de prevederile art. 61, 77, 85 Cod penal, conducându-se și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a aplicat lui Bolbocean Dmitri o pedeapsă ce va duce la realizarea scopului preventiv-educativ a pedepsei penale, prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal conchide că argumentele instanței de apel în privința aplicării pedepsei inculpatului Bolbocean Dmitri, în virtutea corectitudinii lor, pentru a evita repetări inutile, sunt acceptate și însușite de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Bolbocean Dmitri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Bolbocean Dmitri Victor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 decembrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda